

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO

Gdańsk, dnia 20 sierpnia 2015 r.

Poz. 2671

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN-II.4131.78.2015.JS WOJEWODY POMORSKIEGO

z dnia 6 sierpnia 2015 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 roku poz. 594 z późn. zm.)

stwierdza się nieważność

§ 3. ust. 2 zdanie pierwsze uchwały Nr IX/109/2015 Rady Miasta Sopotu z dnia 29 czerwca 2015 roku w sprawie ustalenia strefy płatnego parkowania na drogach publicznych na terenie Gminy Miasta Sopotu, ustalenia stawek opłat za parkowanie w tych strefach oraz sposobu ich pobierania.

Uzasadnienie

W dniu 29 czerwca 2015 roku Rada Miasta Sopotu podjęła uchwałę Nr IX/109/2015 w sprawie ustalenia strefy płatnego parkowania na drogach publicznych na terenie Gminy Miasta Sopotu, ustalenia stawek opłat za parkowanie w tych strefach oraz sposobu ich pobierania.

W podstawie prawnej uchwały wskazano art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 594 z późn. zm.) oraz art. 13 ust. 1 pkt 1, art. 13b ust. 3, 4 i 5, art. 13f ust. 1 i 2 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 460 z późn. zm.).

Powyższa uchwała została doręczona Wojewodzie Pomorskiemu w dniu 8 lipca 2015 r.

W toku kontroli zgodności z prawem przedmiotowej uchwały, organ nadzoru stwierdził, że postanowienie § 3 ust. 2 zdanie pierwsze uchwały narusza prawo w sposób istotny.

Zgodnie z tym postanowieniem: *płatnymi, ogólnodostępnymi miejscami postojowymi, o których mowa w ust. 1 są miejsca na ulicach i placach, oznaczone znakami drogowymi: D-44 „strefa płatnego parkowania”, D-45 „koniec strefy płatnego parkowania”.*

Wskazać w pierwszej kolejności należy, że przyjęty zapis stanowi wykroczenie poza określoną w art. 13b ust. 3 i 4 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 460 z późn. zm.) delegację ustawową dla rady gminy do podjęcia przedmiotowej uchwały. Delegacja ta obejmuje bowiem wyłącznie ustalenie strefy płatnego parkowania oraz uregulowanie kwestii związanych z wysokością opłaty za postój pojazdów i sposobem jej pobierania. Zdefiniowanie płatnego miejsca postojowego przez określenie, że obejmuje ono obszar całej strefy płatnego parkowania poza tę delegację wykracza. Jednocześnie poprzez przyjęcie kwestionowanego zapisu Rada Miasta Sopotu wkroczyła w uprawnienie organu właściwego do zarządzania ruchem na drogach do wyznaczenia w strefie płatnego parkowania miejsc przeznaczonych na postój pojazdów (zob. art. 13b ust. 6 pkt 1 ustawy o drogach publicznych). Zdaniem organu nadzoru, kwestionowane postanowienie narusza art. 7 Konstytucji RP, zgodnie z którym organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Przywołany przepis Konstytucji oznacza, że organ, w tym także organ stanowiący gminy, wykonujący kompetencję prawodawczą zawartą w upoważnieniu ustawowym jest obowiązany działać ściśle w granicach tego upoważnienia (por. wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 6 grudnia 2012 r., II SA/Wr 686/12).

Przyjmując postanowienie zawarte w § 3 ust. 2 zdanie pierwsze uchwały, Rada Miasta Sopotu naruszyła także art. 13b ust. 1 w zw. art. 13 ust. 1 pkt 1 ustawy o drogach publicznych. Zgodnie z tymi przepisami opłatę za postój pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania pobiera się za parkowanie pojazdów samochodowych w strefie płatnego parkowania, w wyznaczonym miejscu, w określone dni robocze, w określonych godzinach lub całodobowo. Z przywołanych przepisów wynika, że osoby korzystające z dróg publicznych mają obowiązek ponoszenia określonej w nich daniny pieniężnej według ściśle określonych reguł tj. po pierwsze na wyznaczonym przestrzennie obszarze, zaś po drugie - w ramach tego obszaru (przestrzeni) wyłącznie na wyznaczonych miejscach, we wskazanych dniach roboczych, we wskazanych godzinach lub przez całą dobę. Tak więc w celu pobierania opłaty za parkowanie w strefie płatnego parkowania, gmina musi w strefie tej wyznaczyć odpowiednie miejsca. Nie jest tym samym dopuszczalne uznanie za wyznaczone (płatne) miejsce, terenu całej strefy płatnego parkowania, jak to uczyniła Rada Miasta Sopotu w kwestionowanym zapisie uchwały (por. wyrok NSA z dnia 25 listopada 2014 r., II GSK 1684/13; wyrok WSA w Gdańsku z dnia 23 kwietnia 2015 r., III SA/Gd 944/14; wyrok WSA w Szczecinie z dnia 20 maja 2015 r. II SA/Sz 251/15).

Kwestionowany zapis narusza także przepis pkt 5.2.50 załącznika nr 1 do rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 3 lipca 2003 r. w sprawie szczegółowych warunków technicznych dla znaków i sygnałów drogowych oraz urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego i warunków ich umieszczania na drogach (Dz. U. Nr 220, poz. 2181 z późn zm.). Zgodnie z przywołanym przepisem *in fine* : „w strefie oznakowanej znakiem D-44 miejsca dla postoju pojazdu samochodowego wyznacza się znakami pionowymi określonymi w pkt 5.2.18 oraz znakami poziomymi określonymi w załączniku nr 2 do rozporządzenia w: pkt 5.2.4, pkt 5.2.5, pkt 5.2.6 i pkt 5.2.9.2”. Z przepisu tego wynika, że właściwy organ, niezależnie od oznaczenia strefy płatnego parkowania znakiem D-44, wyznacza również odpowiednimi znakami miejsca dla postoju pojazdu samochodowego.

Z postanowienia § 3 ust. 2 zdanie pierwsze uchwały objętej rozstrzygnięciem nadzorczym wyprowadzić należy natomiast wniosek, że indywidualnych miejsc postojowych nie wyznacza się.

W niniejszej sytuacji należało stwierdzić nieważność przedmiotowej uchwały w części dotyczącej § 3 ust. 2 zdanie pierwsze.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie nieważności uchwały wstrzymuje jej wykonanie w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Od niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, za pośrednictwem Wojewody Pomorskiego.

Wojewoda Pomorski

Ryszard Stachurski